

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: I. Vornicescu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Craiu, L. Bulgac, A. Minciuna

Dosarul nr. 2ra-3536/14

Î N C H E I E R E

18 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Oleg Sternioală, Ion Druță

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Gamaniuc Iulia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gamaniuc Iulia către Țauleanu Ana, intervenienți accesorii Primăria mun. Chișinău și ÎS „Cadastru”, privind contestarea actului administrativ, recunoașterea dreptului de proprietate și operarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2013, prin care a fost casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 aprilie 2012, fiind emisă hotărîre nouă,

c o n s t a t ă :

La 16 august 2007, Gamaniuc Iulia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anei Țauleanu, solicitînd recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile din str. Sfînta Maria 15 „A”, mun. Chișinău și anume: casa de locuit lit. A 2”, beci lit. „3”, garaj lit. „8”, șură lit. „11” și anularea Hotărîrii Comitetului Raional Octombrie a Deputaților Poporului nr. 3/4-4 din 12 februarie 1991 privind înregistrarea construcțiilor neautorizate din str. Podgorenilor (Sfînta Marie) 15 „A”, mun. Chișinău, radierea din Registrul Bunurilor imobile al OCT Chișinău a Hotărîrii Comitetului Raional Octombrie a Deputaților Poporului nr.3/4-4 din 12 februarie 1991 privind înregistrarea construcțiilor neautorizate din str. Podgorenilor (Sfînta Marie) 15 „A”, mun. Chișinău și repunerea în termenul de prescripție extinctivă de adresare în judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este proprietara bunurilor imobile: casa de locuit „A 2”, beci lit. „3”, garaj lit. „8”, șură lit „11” din strada

Sfînta Marie 15 A” mun. Chişinău, deoarece le-a construit personal cu mijloace băneşti, materiale de construcţie şi forţă fizică, invocînd ca temei legal art. 320 alin. 1 din CC RM care prevede că dreptul de proprietate asupra unui bun nou realizat de persoana pentru sine se dobîndeşte de către acesta.

Reclamanta mai susţine că părinţii ei, Țauleanu Alexandru şi Ana au procurat din banii lor 1/3 din casa de locuit din str. Sfînta Marie 15 „A”, mun. Chişinău şi anume casa de locuit lit. „A” şi lit. „A 1”, în anul 1973 pentru ea, Gamaniuc (Țauleanu) Iulia si fratele ei Țauleanu Leonid. Însă în contractul de vînzare-cumpărare a fost indicat în calitate de proprietar numai fratele ei - Țauleanu Leonid. În aceasta casă s-au instalat cu traiul ea şi fratele ei, relaţiile lor fiind prietenoase.

În anul 1975 fratele ei, Țauleanu Leonid s-a căsătorit cu Ana. În acelaşi an s-a căsătorit şi reclamanta cu Gamaniuc Serghei. A constatat că spaţiu locativ pentru doua familii este insuficient şi a hotărît să-şi construiască cu permisiunea fratelui sau şi soţiei lui, casa de locuit lit. „A 2”, beciul lit. „3”, garaj lit. „8”, şura lit. „11 din strada Sfînta Marie 15 „A”, pentru îmbunătăţirea condiţiilor de trai.

A mai indicat că, în luna noiembrie 1975, cu banii adunaţi de la nunta 3 000 ruble sovietice a procurat piatră, ciment, lemn, ferestre uşi, ardezie şi a început construcţia anexelor nominalizate. Construcţiile au fost finalizate m anul 1979, fapt confirmat de martori. În aşa mod au locuit două familii pînă în anul 1986, cînd a primit spaţiu locativ din str. Iazului, 4/1, ap. 34, mun. Chişinău.

Reclamanta a declarat că aceste construcţii nu au fost legiferate pe numele ei pentru că fratele Țauleanu Leonid şi soţia lui Țauleanu Ana au promis înregistrarea imobilului la Primărie şi OCT Chişinău după fiica sa, Raileanu Elena.

Numai după decesul fratelui său, Țauleanu Leonid, a aflat că imobilul construit a fost legiferat prin Hotărîrea Comitetului Raional Octombrie a Deputaţilor Poporului nr. 3/4-4 din 12 februarie 1991 privind înregistrarea construcţiilor neautorizate din str. Podgorenilor (Sfînta Marie) 15 „A” după Țauleanu Leonid.

Adresîndu-se la Primăria mun. Chişinău, Pretura sect. Rîşcani privind anularea Hotărîrii Comitetului Raional Octombrie a Deputaţilor Poporului nr. 3/4-4 din 12 februarie 1991 a primit răspuns la data de 18 iulie 2007 că Pretura sect. Rîşcani nu este succesor de drept al Comitetului Raional de aceea nu este în drept să anuleze Hotărîrea sus menţionată, iar pentru elucidarea cazului i s-a recomandat să se adreseze în instanţa de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîşcani mun. Chişinău din 22 mai 2008, acţiunea a fost admisă, Gamaniuc Iulia a fost repusă în termenul de prescripţie, s-a recunoscut după Gamaniuc Iulia dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din str. Sfînta Maria 15 „A”, mun. Chişinău şi anume: casa de locuit

lit. A 2”, beci lit. „3”, garaj lit. „8”, șură lit. „11”, a fost anulată Hotărârea Comitetului Raional Octombrie a Deputaților Poporului nr. 3/4-4 din 12 februarie 1991 privind înregistrarea construcțiilor neautorizate din str. Podgorenilor (Sfînta Marie) 15 „A”, mun. Chișinău, s-a dispus radierea din Registrul Bunurilor imobile al OCT Chișinău a Hotărîrii Comitetului Raional Octombrie a Deputaților Poporului nr. 3/4-4 din 12 februarie 1991 privind înregistrarea construcțiilor neautorizate din str. Podgorenilor (Sfînta Marie) 15 „A”, mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2009, a fost respins apelul declarat de Țauleanu Ana și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 mai 2008.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 noiembrie 2009, a fost admis recursul declarat de Țauleanu Ana, au fost casate decizia Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2009 și hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 mai 2008, cauza fiind restituită spre rejudecare în prima instanță.

După rejudecarea cauzei, prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 aprilie 2012, acțiunea a fost admisă:

- S-a repus în termenul de prescripție extinctivă cererea de adresare în instanța de judecată depusă de către Iulia Gamaniuc;

- S-a anulat Hotărârea Comitetului Raional Octombrie a Deputaților Poporului nr. 3 /4-4 din 12 februarie 1991 privind înregistrarea construcțiilor neautorizate din str. Podgorenilor (actuala Sfînta Maria) 15 „A”;

- S-a recunoscut după Iulia Gamaniuc dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din str. Sfînta Maria 15 „A”, mun. Chișinău și anume casa de locuit lit. „A2”, beci lit. „3”, garaj lit. „8”, șură lit. „11”;

- S-a menționat că hotărîrea servește temei pentru operarea modificărilor în registrul bunurilor imobile de către ÎS „Cadastru”, Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2013, a fost admis apelul declarat de Țauleanu Ana, a fost casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 aprilie 2012 fiind pronunțată o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată și tardivă.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 23 octombrie 2014, Gamaniuc Iulia prin intermediul reprezentantului său avocatul Comanici Inga (mandat nr. 0269389) a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2013 și menținerea hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 aprilie 2012.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată. Consideră recurenta că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de apel.

La 05 decembrie 2014, Țauleanu Ana a prezentat referință pe marginea

recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

Examinînd cererea de recurs în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gamaniuc Iulia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat Gamaniuc Iulia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Gamaniuc Iulia se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ion Druță